

PROTOKOLLAT
med
tilkendegivelse af 22. marts 2012
i
faglig voldgift (2011.0008)

Fagligt Fælles Forbund

mod

Finansministeriet, Moderniseringsstyrelsen
for Kunsthall Charlottenborg

Tvisten

Sagen angår spørgsmålet, om Kunsthall Charlottenborgs afskedigelse af udstillingstekniker A var urimelig.

Påstande

Klager, Fagligt Fælles Forbund for A, har nedlagt påstand om, at indklagede til A skal betale en godtgørelse.

Indklagede, Finansministeriet, Moderniseringsstyrelsen for Kunsthall Charlottenborg, har påstået frifindelse.

Sagens behandling

Sagen er indbragt for faglig voldgift i henhold til § 18 i Fællesoverenskomst mellem Finansministeriet og Offentligt Ansattes Organisationer – Det Statslige Område.

Sagen forhandlede den 22. marts 2012.

Voldgiftsretten bestod af Michael Haas og Tina Høegh Nissen, begge udpeget af klager, Anne Rosendal og Mads Kildegaard Larsen, begge udpeget af indklagede, samt – som opmand – undertegnede højesteretsdommer Jytte Scharling.

Som procedør for klager mødte advokat Peter Nisbeth.

Som procedør for indklagede mødte kammeradvokaten ved advokat Niels Banke.

Der blev under forhandlingen afgivet forklaring af A og Maria Gadegaard.

Efter procedure og bevisførelse voterede voldgiftsrettens medlemmer. Der kunne ikke opnås flertal for en afgørelse blandt de partsudpegede medlemmer. Afgørelsen skulle herefter træffes af opmanden.

Opmandens afgørelse

Det fremgår af sagens oplysninger, at A blev ansat som udstillingstekniker ved Kunsthall Charlottenborg i oktober 1993. Han var før ansættelsen beskæftiget som garderobeskabsmontør. Ved stillingsopslaget blev der søgt en tømrer. A blev opsagt den 15. marts 2010 til fratræden med udgangen af september 2010. På opsigelsestidpunktet var der i alt to fastansatte udstillingsteknikere. Som begrundelse for opsigelsen anførte indklagede, at man som følge af en ændret udstillingsprofil ville sammenlægge to stillinger i husets teknikerområde.

Det fremgår endvidere af sagens oplysninger, at Kunsthall Charlottenborg ved As ansættelse fungerede som en kunstnerstyret udstillingsinstitution med 8-9 korterevarende udstillinger om året. Omkring 2006 ændredes kunsthallens udstillingsprofil, således at der fremover skulle være 4-5 større udstillinger årligt.

Jeg lægger efter As forklaring til grund, at hans arbejde i tiden, indtil udstillingsprofilen blev ændret, bestod i sammen med den anden udstillingstekniker at varetage den praktiske drift af huset, samt - i samarbejde med kurator, kunstner og inspektør - at bistå med forberedelse af

udstillinger, herunder med ud- og nedpakning samt ændring af de mobile vægkonstruktioner. I starten var der typisk tale om udstillinger af billed- og skulpturkunst, men i midten af 1990'erne blev udstillinger omfattende video- og lydkunst mere almindelige, og i forbindelse hermed satte han sig ind i nye opgaver med opsætning af video, dvd, projektorer m.v. I forbindelse med udstillingerne blev der endvidere anvendt medhjælpere udefra, typisk kunststuderende fra Kunstakademiet. Arbejdsopgaverne som udstillingstekniker ændrede sig, efter at Bo Nilsson i 2006 tiltrådte som direktør i Kunsthall Charlottenborg. Udstillingsprofilen blev herefter ændret til 4-5 udstillinger årligt. Udstillingerne blev teknisk mere krævende, og Bo Nilsson benyttede udstillingsteams, han tidligere havde samarbejdet med. Disse udstillingsteams var projektansatte. As arbejde ændrede sig herved til mere at gå til hånde. Hvor udstillingsarbejdet tidligere havde taget det meste af tiden, fik arbejdet nu mere karakter af viceværtsfunktioner. Da han kunne se, at udstillingerne ville blive mere teknisk krævende, foreslog han Bo Nilsson, at han kunne komme på et udvidet audio-visuelt kursus af 4-6 ugers varighed, men det blev ikke til noget.

Jeg lægger endvidere efter bevisførelsen, herunder Maria Gadegaards forklaring, til grund, at ledelsen af Kunsthall Charlottenborg efter ændringen af udstillingsprofilen fandt det nødvendigt at anvende bistand af billedkunstuddannede i forbindelse med opstillingen af udstillingerne. Maria Gadegaard, der blev konstitueret som direktør efter, at Bo Nilsson fratrådte i 2008, har således forklaret, at der var brug for fleksibilitet i forhold til de enkelte udstillingers behov. Udstillingerne stillede således stigende krav til komplicerede tekniske løsninger, samt til at de, der medvirkede ved opstillingerne, havde en billedkunstfaglig uddannelse, som de kunne trække på for at skabe den nødvendige æstetiske forståelse og finish. Hun har endvidere forklaret, at Charlottensborgs budget var overskredet med 25-30 %, da hun tiltrådte. Hun fandt, at viceværtsfunktionerne kunne varetages af én medarbejder. As stilling er nedlagt.

På den anførte baggrund finder jeg det godtgjort, at der fra omkring 2006 er sket en væsentlig ændring af udstillingsformatet ved Kunsthall Charlottenborg, idet de hidtidige 8-9 korterevarende udstillinger er afløst af 4-5 årlige udstillinger, der stiller væsentligt større kunstneriske og tekniske krav til opstilling mv. end det tidligere udstillingsformat. Jeg finder ikke grundlag for at tilsidesætte indklagedes skøn, hvorefter etableringen af udstillingerne stiller krav til særlig kunstfaglig viden. Jeg finder endvidere, at der ikke er grundlag for at antage, at A efter en kortere tillæring eller omstillingsperiode ville have kunnet bestride de

ændrede opgaver, der forudsætter en helt anden uddannelsesmæssig baggrund. Det kan heller ikke antages, at det ville have været muligt løbende at opkvalificere ham til at varetage de ændrede opgaver. Afskedigelsen af A må herefter anses for begrundet i nedlæggelsen af hans stilling som følge af en omorganisering af arbejdsopgaverne, og der er derfor ikke grundlag for at fastslå, at afskedigelsen er urimelig. Indklagedes frifindelsespåstand tages derfor til følge.

Parterne var enige om, at sagen kan afgøres ved denne tilkendegivelse, og kendelse blev frafaldet.

Opmanden bestemte, at hver part bærer egne omkostninger og halvdelen af udgiften til opmanden.

Sagen sluttet.

København, den 30. april 2012

Jytte Scharling